

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 1/2, 6 luni 3 1/2 50 cr., 3 luni 1 6, 75 cr.
Pentru moșnenici pe an 8 1/2, 6 luni 4 1/2, 3 luni 2 1/2
Pentru străinătate pe an 12 1/2, 6 luni 6 1/2, 3 luni 3 1/2

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Admisiunile Telegrafice arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențe săntă a se adresa la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

E-mail: telegrafulroman@gmail.com — Articolele neaprobate nu înapoiașă.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 or., — de două ori 13 or., — de trei ori 18 or., răsună cu literă paronimă — și timbr de 10 or., pentru
de care publicarea.

Congresul.

Dîna XV, seara XVI, dela 16 Octombrie,
Deschidându-se ședința la 9 ore,
se cetește protocoletul ședinței XV și se
autentică.

Prezidiul prezintă rugăciune mai
multor locuitori din comuna Galea,
protopopiatul Sibiului, referitoare la
regularea parochiei de acolo.

Se transpunе comisiunii petițio-
nare.

Urmează la ordinea dileyi propu-
nerea deputat Vincențiu Babes privi-
toare la sfârșirea delegaționalelor ale
comunelor mestecate, care după mo-
tivarea de urgență făcută din partea
protopopiatului.

se primește în întregul ei cuprin-
săre.

Cu privire la propunerea repre-
spective notificarea prezidiului, referitoare
la reconstituirea senatului scolar și
epitropesc al consistoriului metropolitan,
în care privindă congresul, re-
flectând la enunțările sale de mai
înainte în acest merit, precum și la
locurile de asessori devenite în va-
căstă — congresul enunță următorul
concluzie:

assessorii actuali ai senatului sco-
lar și ai celui epitropesc la consis-
torial metropolitan se declară de ales
și pe viitor; iar locurile de assessori
rămase vacante în urma reponzabil-
or de pînă memorie: Sava Popovici Bar-
cianu, Georgiu Vasilescu și Iacob Po-
povici, foști assessori ordinari ai sena-
tului bisericesc; Dr. Paul Vasici fost
assessor ordinari în senatul scolar și în
fîn Antoniu Bechtitz fost assessor sup-
plent în senatul epitropesc — se vor
idependiza prin alegere, după modal-
itatea prezise.

Constatându-se că în senatul bi-
sericesc al consistoriului metropolitan
sunt trei posturi de assessor ordi-
nari, în senatul scolaric un post de
assessor ordinari, și în fine în senatul
epitropesc un post de assessor sup-
plent în vacanță, — se pune numai

decăt la ordine alegerea assesorilor noi
la aceste locuri vacante. Pentru con-
sultație asupra alegерilor se suspendă
ședința pe $\frac{1}{4}$ de oră. Deschidându-
se ședința congresul pășește la a-
legere, votând secret cu sedule. Numărul
voțanților era 66, majoritatea absolută
34 voturi. Alegătorii se bătați de
încrere Duci Iacob Bologa și Sigismund
Popovici după încheierea vo-
tării se susțină voturile date pe
traii de trei assessori ordinari în senatul
strâns bisericesc și se constată: că din
66 voturi arhimandritul și vicarul
archiepiscop Nicolae Popa a întrunit
50, protosinicolul, vicarul ar-
chiepiscop și președintele consistoriului Ora-
dan Ieroteiu Beleș 65, iar protosinicolul
Filaret Musta 14, de voturi, având astfel
trei majorități.

Archimandritul Nicolae Popa,
protosinicolul Ieroteiu Beleș și proto-
sinicolul Filaret Musta proclamă în
senatul scolaric și încașă repre-
zentanții asesorilor ordinari în senatul strâns
bisericesc al consistoriului metropolitan.

Președintele Arhiepiscop și Me-
tropolit cu privire la alegera efectua-
tă și la statutul organic §. 162
înțărășe pe Arhimandritul Nico-
laie Popa, protosinicolul Ieroteiu Bele-
ș și Filaret Musta de assessor ordi-
nari în senatul strâns bisericesc al
consistoriului metropolitan.

În continuarea actului de alegere
față de mai departe scrutinul asu-
pătară voturilor date într-un assessor ordi-
nari în senatul scolar, se constată:
că avocatul Ioan Popovici Desean-
iu fă ales cu o majoritate absolută pri-
mă din 66 voturi 44, celelalte im-
părțindu-se între'alii candidații numiți
Ioan Popovici Desean și Ioan Popovici
Desean de ales assessor ordinari în senatul scolar
la consistoriului metropolitan.

În legătură tot cu acest primera
de alegere, se face scrutinul și asupra
voturilor date pentru un assessor sup-
plent la senatul epitropesc, și se con-
stată: că nici unul dintre acești per-
soni să fie ales voturi, nă întrunit

majoritatea absolută; au intrunit însă
relativ cele mai multe voturi: secre-
tarul consistoriului metropolitan Elié
Măcelariu din 66 voturi 32, eară de-
putatul congresual Ioan Bechtitz 28,
celelalte împărțindu-se între alți can-
didati: prin urmare

conform § 116 al statutului orga-
nizare inter acții doi a avut loc
alegere restrânsă.

Prezidiul notifică, că după ce
prin alegerea protosinocului și vice-
arului episcopesc Ieroteiu Beleș în se-
natul strâns bisericesc, efectuată și
înțărășă, în senatul scolar a devenit
un loc de assessor ordinari vacanță, pun
la ordinea strîns și împlinirea acestui
post, provocând congresul a efectuat
acestă alegere de odină cu alegeră
restânsă.

Să procede la alegere prin vo-
tare se crește cu sedule, constatăndu-
se mai întâi cu numărul voțanților de
astă dată este numai 63 voturi, și aşa
majoritatea absolută face 30 voturi.

După încheierea votării mai întâi
se face scrutinul asupra voturilor
date pentru assessor ordinari în senatul
școlastic și se constată: că: proto-
bisprebul Constantin Gurban a
întrunit 49 voturi iar celelalte voturi
său împărță. Prin urmare

protobisprebul Constantin Gurban
se declară de ales assessor ordinari
în senatul scolaric al consistoriului
metropolitan.

Scrutinără alegerea restrânsă
într-o liceu Macelariu și Ioan Bechtitz
se constată: că secretarul consistoriului
metropolitan Elié Măcelariu din 66
voturi a întrunit 34, iar Ioan
Bechtitz 27, celelalte voturi sau împărță
între alii candidați.

Elié Măcelariu se declară de
assessor suppler în senatul epitropesc
al consistoriului metropolitan.

Comisia financiară prin raporto-
rul său Eugen Brote dă ceteri refer-
rului său asupra raportului sena-
tului epitropesc al consistoriului metro-
politan, care în general se prezice.

II. Episcopia. Acă incercătura
e și mai mare. Nu scu ce să slabiciu
săa biserice sub protecția lor, de
dădu că cu moșii și atele odoare, și
chiar când jupâneasa Adriana, rămâne
văduvă nu înceată de a ajuta acea
săa biserică. Aşa în anul 1716 găsim
o evangeliu legată în aur, cu inscrip-
ție că dăruita de dea.

Mai târziu însă, jupâneasa Adriana, veând
că această biserică e cu totul ruinată,
decide a o redifică. Nu spuca
să o termină și să mărăță după
marele postelnic Ioan Stancu, trecut
în fruntea lui Ioan Stammacher, eșec
pe părțile citoricose *Ιωάννης οπαύον*
γεγαντούλιον, pe care d. Ghica,

târgu, vornicul Serban Cantacuzin și
soția sa jupâneasa Adriana, iau acu-
sa de episcopul de Buzău. Astălunde, altie,
vedem pe regestru episcop Dionisia,
că în timpul indulgării că a fost e-
conomie al Episcopiei Buzău, și cu elu-
se datele probătoare că Vintilă a ton-
tăud Episcopia, care date le-ar fi im-
prumutat domnului Ghica. Dionisia
nă a fost o singură și econom, a fost
profesor puțin timp în Buzău (1832),
apoi director al seminarului din Bu-
zău, cistercian, starul la Străbăta, la Neamț
și mai târziu episcop.

Venind la editori d. Ghica, și la
Episcopia ca și la Banu, vede pe pa-
reții ceea ce nu e. Eșec ce repre-
zenta părțile citoricose: la stânga,
pe episcopul Cesarie, în dreapta episcopis-
cu măna dreaptă: lângă dânsul, episcopul
Ioasaf (ear nu Ioasaf) și apoi
un boier, jupan Stefu, pe care d. Ghica
lă face Stefan Voivod; la dreapta,
Matei Basarab, tîmînd episcopia cu
mâna, soția sa Elena Doamna, apoi
Doamna Neaga, o persoană devenită
azi legendă în județul Buzău și toc-

Trecând la desbatere specială cu
referință la punctul prim al raporto-
rului senatului epitropesc, în care
se arată, că la senatul epitropesc, se
incurează 74 esibile din cari să se rezolvă
și expediat 71 car în restanță an ră-
mas rezolvate, însă neeședată 3, cu
delatărarea propunerii comisiei, că
congresul îndără sprijin acintășă acest
raport să constateze că activitatea se-
natorial epitropesc a fost ne îndelă-
toare congresului la moțiunea P. Episco-
pului al Aradului enunță concluzie:

Raportul se ia la cunoștință cu
adusul că senatul epitropesc după
cum și constată astăzi și cu mijlo-
cele de care a dispus până acum să
pută corespunde într-o toată dorin-
ță.

Cu referință la punctul 2 al ra-
portului senatului epitropesc, că fondul
metropolitan apoi tăcăle apela-
rii contribuiriile curiaților eparchii
pentru trobinițele consil. metrop. său
a administrat la presidinția în privință că
reia urmă raport special, comisi-
unea propune și congresul primește
euncință cu concluzie:

consistoriul metrop. ca senat e-
pitropesc se îndrumă și însuță insti-
tutele recrete, pentru administrarea
averiali proprii metropolitane, conform
statutului org. și a statutori un regula-
ment provisori pentru administrarea
averialor, care area se pune numai de-
căt în lucru. Fiind aceste îndepinđite
senatul epitropesc va primi avearea
metropolitani din mâinile celor ce au
administrat o pâna acum. Ca privire la
local, case Wertheimiana, personal și
site ce vor fi de lipșă pentru o regula-
tă administrare a averiali, senatul e-
pitropesc să îndrumă a stărirea con-
gresului procesim propunerile sale. Da-
odată cu acestea se achiziționează con-
gresului procesim propunerile și
probabile regulalemente provisori pentru
administrarea averialor metropolitane și
epitropesc.

Instituția consistorială metropolitană
se constituie într-o instituție de
averiali recrete, pentru administrarea
averialor proprii metropolitane, conform
statutului org. și a statutori un regula-
ment provisori pentru administrarea
averialor, care area se pune numai de-
căt în lucru. Fiind aceste îndepinđite
senatul epitropesc va primi avearea
metropolitani din mâinile celor ce au
administrat o pâna acum. Ca privire la
local, case Wertheimiana, personal și
site ce vor fi de lipșă pentru o regula-
tă administrare a averiali, senatul e-
pitropesc să îndrumă a stărirea con-
gresului procesim propunerile sale. Da-
odată cu acestea se achiziționează con-
gresului procesim propunerile și
probabile regulalemente provisori pentru
administrarea averialor metropolitane și
epitropesc.

In aciv privesc punctul 3 din ra-
portul epitropesc, că legatul fericită-

mai pe al patrulea plan, pitulat în-
tr-un col, se vedea și Vintilă, pe care
d. Ghica îl pune pe primul plan.

D. Ghica confestă lui Radu cel
mare (1500) fundarea episcopiei Buzău
înse toți istoricii noștri acăză-
sta. Ceva mai mult, patriarcul Nifon
adus de Radu cu metropolit al țării
hiatoșenește pe Paisie episcop al Bu-
zăului și pe Michael al Râmnicului.

Ca aceasta atestării coincide și
frasă din fruntea: Matei Basarab
a fondat o biserică biserica din te-
meliile la anul 1649, în locu celei
zidite de strămoșii săi. Nu sună cum
ar proba d. Ghica că Vintilă a fost
strămoșul lui Matei Basarab.

Cu toate aceste ar și Vintilă
partea sa în Episcopia. Vintilă fon-
dează la 1532 mănăstirea Omenedecu
în piatră Slănicu (astăzi Melechedic
proprietatea d-lui C. Bosian). Mai
târziu, călugări de aci înmormântă-
se curățorii bulgari Buzoianu a le vinde
20 pogone loc în oraș, ca să și facă
metoh. Această metoh populașduse
din ce în ce mănăstirea Omenedecu

*) Balas Magazinul istoric pag. 168
vol. L

FOITA.

Monumentele istorice din jude-
țul Buzău^{*)}.

A) Monumentele vechi.

1. Monastirea Banu. Acă d-nul
Gheorghe nu se mulțumește cu datele po-
zitive: frontispiciul, dipticul, inscrip-
țiunile d-pre multe obiecte, ce și
aruncă ochii cu pe părte (stâng)
stern cu desăvârșire, unde însă d-sa
declară că este peste puțină de a se
pute distinge figura sau numele cui-va
dar cu toate aceste combinații cu
multe numele V. V. De aci
toată incertitatea. După lungi presu-
punerii și deducțiuni ajunge la conclu-
ziunea, că toate datele bisericii sunt
false, pentru că nici una nu coreponde
cu timpul când a domnit acel Mircea,
care nu există nicăieri, dar pe care l-a
văzut scrierii numai cu ochiul înjel-d-sale.
Apoi o evangeliu e dat din 1722

“Restabilim adeverul.
Monastirea Banu a fost fondată
la 1571 de vornicul Andronic. Mai

*) „Românul.“

lui Arhiepiscop și Metropolit Andreiu Baron de Șaguna destinat pentru înființarea a 2 episcopii în sumă nominală de 50,000 fl. în sensul dispozitivelor testamentare ale lui defunct și la concluziunii congresual adus în acest merit să administreze de către episcopia arhieclesană și după normele prescrise pentru fondurile arhieclesană, care fond cu finele anului 1880 a fost de 89,512 fl. 35 1/4 cr. v. a. și anume:

1. In bani gata — fl. 1/4 cr.
2. 33 obligațiuni urb.: transisavene cu curs de 96 fl. 35 cr. = 30,508 fl.
3. 4 obligațiuni urb. ungurene cu curs a 97 fl. 38,800 fl.
4. elocazi la „Albina” = 4404 fl. 35 cr.

5. O obligație a fund. „Gojd” 15,800 fl. la olală 89,512 fl. 36 1/4 cr. comisiunea propusă și congresul însă spre știință această stare a fondului.

In se privește punct 4 tot din acel raport, în care se arată starea averilor bisericesci și scolare din fondurile comune și episcopiale, comisiunea propusă și congresul enunță ca conclus:

„Consistoriul metropolitan ca semnat episcop este consistoriu-lui metrop. să îndrumă ca sumarul avilor bisericesci și scolare din întreaga metropolișă ce se cere prin congresul congresual din 1874 Nr. 59 p. 2 lit. a și d. să compună în mod sistematic după formularul unei forme prescrise de înșinut senatul episcopesc și pe baza datelor autenticate adunate de organele eparchiale.

Tot comisiunea financiară raportează mai departe și asupra rajocinilor senatului episcopesc al consistoriului metropolitan referitoare la administrarea averei metropolitane în perioada de la 1 Octombrie 1878 până la 30 Septembrie 1881, conform căreia comisiunea cercetând întregul corpul rajocinilor, constată următoarele că:

1. Toate rajocinile sunt partate de presiduim cu o esecitate exemplară.

2. Rajocinii birourilor congresuale din 1873, 1874 și 1878 se încheiaz cu un priso de 57 fl. 54 cr.

3. Rajocinii protocolului congresual din 1878 se încheiaz cu un priso de 69 fl. 54 cr.

4. Din bugetele metropolitane din anii 1878–1881 s-a crăpat 4158 fl. 49 1/4 cr.

5. Rajocinii fondului metropolitan arăta, că la acest fond a contribuit:

a) gremiul cons. met. 265 fl.

b) arhiepiscesa Transilv. — 597 fl. 29 1/4 cr.

începe a se pări și apoi acest metod contopindu-se cu Episcopiei, avările mănăstirei Omeneudici dărâate de Vîntilă trecu la Episcopia. De atunci Vîntilă începe a se număra între cititori! Conchidem că Episcopia Buzeu a fost fondată de Radu cel Mare, căc nu s'ar putut admite că el să fie sacrat Episcop, fără să aibă o diocesis și o biserică anumă ca scană al acelei diocese. Istorici Laurian, Holide, etc., atestă aceasta. Presupunem că Vîntilă ar fi fondat-o nu re-pausăze pe nici o dată istorică.

Înăun cu evantul, D. Ghica în concluziunile d-sale asupra episcopiei carele de urgență a să institui o comisiune din senatori, deputați, prefect, primar, magistrat, avocați, publici, etc., să împărătăvea lui Dionisie și se inventariase biblioteca sa, unde zac mulțime de documente istorice. Propunerea e prea tardivă. Averea lui Dionisie însă împărătă moștenitorii încă din anul 1873, era biblioteca de sub sigiliu, în urma unei înscrâșnări, ce am avut din partea ministrului de instrucție, am inventariat-o eu, însă n-am găsit nici un document. D. Ghica ar putea vedea or când a inventarizat la minister unde este depus.

(Va urma.)

- c) eparchia Aradului 2,292 fl. 46 cr.
- d) eparchia Caransebeșului 3,708 fl. 41 cr.

Sumele acestea incurse la consistoriul metropolitan sau elocată sau precum în cursa la institutul de credit și de economii „Albina” și interesele după acest capital în sumă de 645 fl. 72 cr. s'a capitalizat aşa încât în 30 Septembrie a. c. starea fondului este 13,558 fl. 88 1/4 cr.

6. Sconțără în urmă avearea ce rezultă din acesta rajocinii, adeca bani gata la londaj disponibili al consistoriștilor: 4,285 fl. 27 1/4 cr. și la fondul metropolitan 13,508 fl. 88 1/4 cr. Suma 17,794 fl. 88 cr.

s'a adăugat totă în ea mai bună ordine, și anume un liber al de casă de păstrare „Albina” în valoare de 4,285 fl. 27 1/4 cr. și alt liber în valoare de 13,794 fl. 16 cr. Suma 17,794 fl. 16 cr.

Pe baza acestor constatări comisiunea propune, și congresul unanim primește enunțul ca se încheie:

1. Consistoriul metropolitan ca semnat epit. să adobtorul pentru rajocinii metropolitane în perioada din cîstea din 1 Octombrie 1878 până în 30 Septembrie 1881.

2. Etc. Sale In P. D. arhiepiscop și Metropolit Miron Romanul se aduce mulțumită protocolară pentru concesiunea administrare a acestor fonduri și pentru rajocinioarea exemplară.

3. Consistoriul metr. să îndrumă a publica lista contribuitorilor la fondul metrop. în fine.

4. Să îndrumă cons. metr. a — se îngrijești ca protocoalele și broșurile care sămă propriațate metropoliei și reprezintă valoarea de 1370 fl. să se ve-

devenă în vîctorie Kállay a declarat

în urma unei întrebări din partea lui Szilagyi, că raporturile cu Germania,

că au fost tot de oamenie întâi, nu au scădit dela întâlnirea în Danzig încoace. Raportul intim se refere nu numai la oieni, ci are valoare în toate părțile unde se tratează de interesele noastre. Kállay mai spune că raporturile cu Serbia nici odată n'au fost aşa amicabile ca acum. Introducerea legii de apărare a Bosniei și Erzegovinei nu s'a notificat Portii.

Unele diare sunt îngrijite că introducerea acestei legi va provoca turburări în provinciile cele noi.

Pester Lloyd¹ publică un articol curios privitorul la cumparea postului de ministru al afacerilor străine.

Citatul organ scrie următoarele:

„Nu numai că se mențin somocile despre numirea comitetului Andrássy ca ministru de externe, dar se prezintă încă mai multe prin foile vienese, cu o hotărâre ca și cum ar fi vorbe despre un fapt îndepărtat, care va fi adus în curând chiar la cunoștință publică. Nu avem a nici îngrijit că există încă informații în starea actuală aferente nu s'a pus nici o schimbare de vro patru-șpre-dece ilice încoace, adeca din aci în care comitetul Andrássy e pe frînt de împărătul în Palatul dela Buda. Ca monarhul, discutând mai ales afacerile de o asemenea însemnată cu fostul ministru de externe, și i ofere se astăzi mai înfaț portofolion, acesta este un act de politie și deosebită atât de leane de înțeles în cat nu s'ar putea dica asupra altceva de cat cel mult și contele Andrássy posedă destul tact spre a judeca după adverătura ei valoare o asemenea propunere, mai ales că d-a seas nu s'ar avea de revânt la putere. Sunt negreșit forme urgente de a se face propunere, în cat fac mai dinante peste puțină oră-ice refuz. Totuși nu credem că propunerea s'a facut comitetului Andrássy intro-

Revista politică.

București, 26 Octombrie

sunem formă. Dacă se va face de aci înainte sau nu, despre acesta nu poate să spună nimio-nimio astă-di și este probabil că, pe cît temp imparatul va sta în Gödöllö, acesta cestionează nu va fi de loc asta. Este ne-esață sci-rea că comisiunea delegaționii ungare îndemnă despre converzirile dela Dantzic. Din raporturile ambasadelor berlineze și petersburgane este învedere că îndrevederea a avut loc la dorință tarulu și nu s'a ocupat cu cestioniile politice concrete, ci a avut caracter pacific conservator, contribuind mult la consolidarea paixii euro-pene. După părerea d-lor Kállay însă, a decis să se ţină în nici un cas veri o ședință mai naivă de 4 Noemvre de vreme ce ședințele plenare vor reincepe numai atunci când comisiunea pentru armată și va termina lucrările sale."

De altă parte „Neue freie Presse“ publică o telegramă din Petersburg, cu datea din 1 Noemvre, în care se dice că prin cercurile diplomatiche de acolo se privește ca un c. sigur că ambasadele Austria, comitetul Kalno-ky va lăsa portofolial afacerilor străine. În fine o altă depeșă din Pestă, adresată același și dăce că comitetul Kalno-ky a primit de la invitația sa de a veni la Viena și că alături eri se astepă acolo. Oc-parea posibilă de minister de externe nu va avea loc mai naivă de închiderea delegaționalor.

Foaia „Berliner Tageblatt“ publică următoarea telegramă din Viena:

„Ministerile de exterior al Austriei și Italiai au adresat reprezentanților lor respectivi din străinătatea noastră de informație asupra întrevăderii din Viena. În acestea se dice că n'au avut loc în Viena aranjamente posibile asupra unor cestioniile concrete internaționale și că întrevăderea n'are nici un punct osîl contra vre unui alt stat, că Italia nu s'a unit de căpăt cu politica de pace a Austriei și Germaniei și că s'a constată un deplin acord al tendențelor și vederilor ambelor state. Notele mai constată și cea mai deplină satisfacție în partașă și accentuează caracterul pacific al dispozițiunilor este-nde."

Asupra aceleiași cestioni „Kreuzzeitung“ din Berlin face următoarele observații:

„Paralelul dintre întrevăderea dela Dantzic și aceea dela Viena este din ce în ce mai la lumina și totădîna ameliorată sănătatea de natură a se completa una pe cealaltă. Precum în trevederea dela Dantzic a provenit din inițiativa Tarulu, tot astfel și călătoria regelui Umbert la Viena nu se datorase decât unui otâriri spontane a regelui Umbert. Să precum scrie despre întrevăderea dela Dantzic a fost salutată aici cu bucurie ca o nouă garanție pentru pace, tot astfel și întrevăderea austro-italiană a fost primață aici cu satisfacție. De asemenea, după toate că au învierd, negocierile care la do lu întrevăderea dela Viena au atins par și simplu cestionile specialmente privitoare la Austria și Italia și n'au trecut preste marginile acelor discuții în care s'a suicit și întrevăderea dela Dantzic, al cărui scop, ca și acela al întrevăderii dela Viena, a fost cîstigarea de noile garanții pentru pacea europeană.“

Correspondență particulară
ale „Telegraful Român“.

Budapest, 4 Noemvre n. 1881.
(Tinerimea română din Budapesta la mormântul lui Gojdu).
În ziua de prima Noemvre, adică în ziua morților, care se serberează aici cu pompă aşa mare, și tinerimea din Budapesta a coresponzat unui sacre doritor. În ziua numită s'au adunat stipendiarii români lui Gojdu, și mai toată tinerimea română la societatea de lectură „Petră Maior“, de unde a plecat corporativ spre cimitirul de Keropes, ca se impodobească mormântul nemenitului Gojdu cu floră. În sirul prim duceau duul Constantin Groza în nu-

* Condica episcopală Buzeu.

mule stipendiștilor o cunună frumoasă de lăuri, de care atârnă două pantice de mătasa albă, cu inscripții unele. „Stipendiștii lui Gojdu în semn de recunoaștere“ A-jungind în emîntirea care gema de multimea publicului așa încât tîse părăsă ca toată Pesta se află acolo, tînerimea și în primul rîu stipendiștii lui Gojdu, impresora momentului reluat defuncți și căzăt sub condecora eminentă a dinului L’Opéra, ampolia ministerială, donec strofe din canticul julinic: „În planul cel secret“, care cântărease un public foarte numeros de străini. Cu finirea strofei a domului Constantin cavaler de Aldeleanu, se sul pe un loc mai înaltă și roști cu vocu sonoră următoarea curvențare:

„Gozdu nă morit, Gozdu trăiește.“

Pujin bărbătă, prea stimător domni, să nu eoupe, că după ce a început din viață, să nu eoupe loe însemnat și orifice în istorie unu napini; pujini de aceia, fiindcă acestă bărbătă trebuia să fie ecclat nu numai prin minte ageră, simțimile noastre și o activitate încordată, ei activitățile trebui să fie produs totdeasă frumă ridită și binefăcătoare neamului lor. Un popor, care produce asemenea bărbătă nu este perdat, ci este consacru de sine și arată nume de viață.

Intră bărbătă mari și însemnăci și Români, prea stimător domni, ocupa un loc preorific și acă bărbătă, la cărui moartă liniștit ne am adunat astăzi aiici într-un număr aşa frumos, aședea marelo menestru Emanuel Gozdu. Care română de sunță noastră patrii nu cunoaște numele lui Gozdu? Care român nu exprimă acest nume numai cu ea mai profună pîstă?

Nu voiesc, prea stimător domni, să preurg biografia acestui mare mecenat, căci acesta să făcut să așe desori, că, o cunoaște prea bine fice-scere dintre Damișneavăstra, ci voiesc numai în general să arăt, că densus apartine bărbătăilor său aumiti, care sunt demni de a fi eliși, de un popor întreg.

Ca Gozdu escela printură un caracter neputit, voință de ter și simțimile din cele mai nobile; erași ca membru al societății și fu al patruie și geniu dinăuntru: „Așa și tră și trud, spre a face bine altora.“ Fiind marele mecenat înzestrat cu înscripții așa frumoase, și judecător de dînsel de această naș, nu este de mirat, că și-a căsătorit simțitor tuturor și sfîndea era ușă bărbat de rînk cultură și tot-deodată o capacitate juridică având influență mare pînă în cercurile cele mai înalte. Si această influență, prea stimător domni, o folosea, unde numai putea, spre a face bine Românilor, dar nu numai Românilor, ci și aloră, căci îl și iubea națiunea sa preste tot, dar stima totdeodată și celelalte nații. Pășă ce a trăit acest nobil bărbătă a fost un binefector mare, iară după ce moartea cruda îl răpi din mijlocul celor ce îl iauau și stînum să tară, se prefecu într-un mecenat, să preface nemuritor. Si această faptă, să aibă întregă averea, să însemnătă naționi, ca să șiua cu ce să și crească și se, această faptă a pus corona mecenatorilor sale nemurîndă. Si cănd bătu aceea trăta ouă, cănd pres intu numai trebul să se părăsească totdeauna, atunci îa deplasă și deplasă acel popor, din cărui mijloc a cînt comu deplasă un pătrist pe fiul său inhibitor. Să se măngâiea dar cu postul, carele dice:

„Es ist beschlossen
In Gottes Rath
Das man vom Liebsten
Was man hat
Muss scheiden...“

„Gozdu nă murit, Gozdu trăiește“, căci deși densus trupesc numai este între noi, căci trupul îl am predat pămîntului mamă, totușă faptele său nobile și memoria pînă față nu sănătă re tră în viață în inimile României, vor tră pînă atunci, pînă ce se va alătura de român în scumpa noastră patrie Ungaria.

Rajele înclinațioane ale binefacerilor lui Gozdu le simjim mai bine noi și stipen-

distii sei. Ce scump trebuie să ne fie neadă frapărul numai lui Gozdu! Si ce simțimile de recunoaștere trebuie să purtăm în peptul nostru – aceste le scim prea bine. Cu sunță se sănătăm noi dinam, cum și mulțumim noi pentru toate aceste, căci mereu neconștiu nu mai putem malăpîm? Prin aceste frajorăl se ne privim, ca pe unii, caru și suntem ai nostru, ci sănțem de rîp și cu suferi ai patruie, prin aceea mai departe de rîmecat neconștiu pe locuri și hîncele aile noastre, căruia și sprijină și Gozdu. Si mai cu sunță mai tîrziu, când vom întră și noi în smogotul vieții, ca să concludăm și noi că de puțin la edificiul înaintări și cultural al poporului nostru, conchidă noastră să se totdeauna așa, că dacă cîineva nu se ne laude, ne se laude prin aceea și dice:

„A fost stipendiștul nemuritorului Gozdu.“ Dacă vom face toate aceste frajorăl, atunci se sănătăm demni și mulțumitori nu prin cunoscute, ci pînă faptă.

Erași acuna prea stimător domni, depunând în semn de recunoaștere aceasta cunună pentru această peatră rea, care seopere trupul nemuritorului Gozdu că se adăvădă, că acest loc nu este uitat, ci este neștiu; și că arătă lumii, că și noi suntem demni de bărbătă mari, căci și noi și suntem preju și stima.

După ce finisă cuvențatorul vorbirea sa care atrase un public și mai numeros de străini, tinerinea așa sunță cu mormînt și executa încă 2 strofe din sună numita cîntare. După aceasta înă fostul comitet suprenat al Zarandului, Ilustrata de domul Dimitrie Ionescu cuvențul și a spus în numele „fundatului lui Gojdu“ tinerime române multăpîntă pentru viață interesare, ce arată făță cu memoria nemuritorului Gojdu.

X.

Viena, Octombrie 1881. De mai mulți ani înconjur junimea română din Viena arangăza „Balul român“ în folosul societății academice „România, Jună.“ Spre scopul acesta se alegeu un comitet arangiatori, Comitetul balului român care are de a îngriji toate Veniturăl balul întră în a verăea societății. Comitetul venitării și tot-deodată o capacitate juridică având influență mare pînă în cercurile cele mai înalte. Si această influență, prea stimător domni, o folosea, unde numai putea, spre a face bine Românilor, dar nu numai Românilor, ci și aloră, căci îl și iubea națiunea sa preste tot, dar stima totdeodată și celelalte nații. Pășă ce a trăit acest nobil bărbătă a fost un binefector mare, iară după ce moartea cruda îl răpi din mijlocul celor ce îl iauau și stînum să tară, se prefecu într-un mecenat, să preface nemuritor. Si această faptă, să aibă întregă averea, să însemnătă naționi, ca să șiua cu ce să și crească și se, această faptă a pus corona mecenatorilor sale nemurîndă. Si cănd bătu aceea trăta ouă, cănd pres intu numai trebul să se părăsească totdeauna, atunci îa deplasă și deplasă acel popor, din cărui mijloc a cînt comu deplasă un pătrist pe fiul său inhibitor. Să se măngâiea dar cu postul, carele dice:

„Cameră este invitată să intărără convocare la Cameră este datoria noastră să constituie imediat biroul. Voi pune la vot deci pe scrutatori. Clemencean (strigă): Louis Blanc vrea să vorbească! (Sgomot). Președintele: Dacă așa da cuvîntul, să se urce la tribuna, dar un ușor i se pună încalecătură, să se pună pe palete. Louis Blanc cere cuvîntul, Guichard refuză la 1-1!“ D Louis Blanc vrea să se urce la tribuna, dar un ușor i se pună încalecătură, să se pună pe palete. Atunci stînga extremită începe să protesteze și să se pună în palete. De vice-președinte au fost aleși Brison și după ce Flouquet și-a tras candidatura. Philippepeaux (din centrul stîng), Louis Blanc declară că el și partidul să vor trage consecințele din acest incident. Brison, de oarece Gambetta iarăși nu era de făță, ocupă fotoliul de președinte declară incidentul de fachia.

Președintele: dacă așa da cuvîntul cu cui-va, să urcă incingă o discuție, ce nu și la ordinea diei. (Aprobări și sgoamot) – Peron: Pentru ordinea de căzătorească, să se aducă în tribuna! – Comitetul Duville: Noi facem cîngălumentul. (Strigă: „La vot!“) – Clemencean: Noi cerem cuvîntul. – Președintele (în mijlocul sgoamotului): Voi asculta camera. (Strigă: „Nu La vot!“) – Comitetul Duville (sgomot) – Clemencean: Ordinea de căzătorească, nu și la președintelui. – Lançasan: Datoria d-tale este să ne dai cuvîntul. – Se face o mișcare generală: nimeni nu aude pe președintele,

că ne va succede în Musikvereinssalle și vom asigura viitorul societății. Spre ramă succesi, căci pe toate terenele noastre numai speranță nu mai susține. Înă calău va ești astăzi și sprijinul după după cum a reșipit n'am sperat nici odată. Aprecierile jurnalistică din capitală sunt cunoscute publicului român. Comitetul actual pășește linicic înaintea publicității. Verdicițel voa urma și fi răspîndită noastră și călăuză următorilor nostri.

Pentru comitetul balului.

Dr. St. N. Cîraru, *Malcia Voilean*, president, *secretar*.

Balul român din Viena.

Comitetul subscrise și permite a lui Bal român, arangitorii dispre balul român, arangitorii în 15 Februarie a. c. în favoarea societății academice „România Jună“ în următoarele:

A) Percepțiiuni.

Din Viena Maiestatea Sa Împăratul Francisc Iosif I 100 fl. Majestatea Sa Imperatoră 50 fl. Doamnele patronesse 1171 fl. Bilete de onoare date de comitet 679 fl. Bilete vîndute la casă 168 fl. Suma 2168 fl. Din provincii: a) România 375

lei și 130 fl. la olata în balu austriaci 300 fl. 63 er. b) Ungaria 148 fl. 15 er. c) Transilvania 55 fl. b) Bucovina 169 fl. Suma 975 fl. 78 er. Suma totală a percepționilor 3143 fl. 78 er.

B) Erogăriuni.

Suma totală a speselor 3065 fl. 97 er. Vienă curat 77 fl. 81 er.

Vienna 30 Ianuie 1881.
Dr. St. N. Cîraru, *Vasile Damianu*, president, *cassarius*.

Sedință prima.

Resumatul primii sedințe a Camerei franceze, la care din marți ocolar, e mult mai interesant, decât să nu i se urmărească înțelegătorii noștri. Eatal:

Astadă (28 Oct.) nă se deschis Camera franceză a deputaților. În prima sedință să intîmpărtă de la un scandal. Stînga extreimă vrea, spre a face imposibilă alegerea lui Gambetta de președinte provizoriu, să propună o moțiune, căndă să se preceadă la alegera președintelui definitiv și a însarcină pe Louis Blanc cu facerea propunerei. După ce președintele Guichard, ca cel mai în etate, fiind de 78 de ani, a înținut un discurs primut cu aplausuri, Louis Blanc cere cuvîntul, Guichard refuză la 1-1! D Louis Blanc vrea să se urce la tribuna, dar un ușor i se pună încalecătură, să se pună pe palete. Atunci stînga extremită începe să protesteze și să se pună pe palete. De vice-președinte au fost aleși Brison și după ce Flouquet și-a tras candidatura. Philippepeaux (din centrul stîng), Louis Blanc declară că el și partidul să vor trage consecințele din acest incident. Brison, de oarece Gambetta iarăși nu era de făță, ocupă fotoliul de președinte declară incidentul de fachia.

care consultă Camera. Numai cătăva deputați ridică mâinile pentru a se vota imediat. Lançasan: Contra probă! – Comitetul Duville (tot mai violent): Ceea ce faceți d-văastră este un scandal. (Strigăt furiosuș: la ordine!) – Duville (arătând spre președinte și strigând de se anghindă din spate): Un scandal! – Președintele: Vă chină la ordine! (aplaus).

Duville: Da, acesta e un scandal și nu aveți dreptul să mă chinăți la ordine (Duville, în temutul general, fugă la tribuna; ușorul nu lăsa și urcă). Comitetul Duville începe o luptă cu sororitorul, aruncându-l la o parte. Venină și tribuna de abia dice: „Domnilor“ și majoritatea începe să protesteze tare, dând în bânci și astfel Duville, care încercă să strige mai tare de căd cătă, nă pută vorbi. Dreapta ridește și strigă ironice: „Vive la République!“ Duville se întoarce spre președinte și se pună la ceară cu dinisul. Dar bîtrânu nu se înțimidează. Duville (strigă repeată): Duville! Sărbi! numai sunetele voastre de animală, așa vă se cuvine. (În timpul unor protestări furioase contra acestor curvinți servitorii până urmele) Langlois (stânga) strigă: Să votăm! și și arunci biletul în urmă; totușă, dacă fac multă deputați. Acum cere cuvențul în violență ducesc de Larochefoucauld (din dreapta) – Jolibon (strigă): Ca cea de dreptă votă? Aceasta și o dictatură! – Dar vota nu iubescută cu sunotul ei și alegeră se urmărește în fine.

In tot timpul acestei scene Gamboșă nu făst de făță; dar el și îndemnă după proclamarea rezultatului alegerii; se așeză mai dințău pe banca ministerială, apoi în primul rând la stînga din saloau de multă. Pe cand deputați veniți din toate părțile să îndemne rezultatul, președintele cîndă se opresă a ministerului de resurse, căcărușul Karronă și ocupă de Franța cîndă se opresă la Cameră la cîndă se opresă la stînga. Nici o mănu nu să misăcă și aplaudă. Ex-ministrul temezian, Mustafa Ben Ismail, care era de făță, să miră mult de această primire a scirei! Resultatul, votul și următorul: din 364 voturi, Gambetta a avut 317, Brison 22 și restul a fost impărtă. Rezultatul a fost primit cu mari aplausuri. De vice-președinte au fost aleși Brison și după ce Flouquet și-a tras candidatura. Philippepeaux (din centrul stîng), Louis Blanc declară că el și partidul să vor trage consecințele din acest incident. Brison, de oarece Gambetta iarăși nu era de făță, ocupă fotoliul de președinte declară incidentul de fachia.

Varietăți.

*(Sciri de la curte). Se scrie că principalele cîronom Rudolf va întreprinde în două zile jumătate a lunii Noemvru o excursione la proprietățile sădine din Transilvania, unde se va începe vînătoarea de urgi. Sunt invitați mulți oameni.

*(Sciri personale). Cu treurelul de altădată colonelul de artillerie R. Weigl a parăsit Sibul pentru a merge în Serbiea de unde s'atrămat.

*(In cînusoare înțelegător). Despărțitul III (Sibiu) și Asociația Transilvaniei pentru literatură și cultură populară română și înțelegătorul Lançasan: Datoria d-tale este să ne dai cuvîntul. – Vă așteptări, căci pe atunci aveam o invitație la cîngălumentul sădinei din Cacova, Dumîneacu în 1/12 Noemvru a. c. Precind să aducă aceasta la cunoștința publică pe atunci aveam onoare să invitez la aceasta adunare pe toți membrii asociației din acest despartiment, precum și preșoala aceluia, care interesează de cultura populară română vor voi să se fac membri sau a concurge în alt care-va mod pentru

